

چهارمین همایش ملی تازه های روانشناسی مثبت نگر

اسفند ماه ۱۳۹۶

اثر بخشی گروه درمانی وجودی بر افزایش سلامت عمومی زنان مطلقه‌ی خانه‌دار

با گذشت کمتر از دو سال از زمان طلاق

عادل کریمی^{۱*}، جلیل حسینی^۲، حمید حقیقی^۳، شایسته کریمی^۴، و سودابه خوارزمی^۵

۱. کارشناس ارشد مشاوره خانواده

۲. کارشناس ارشد روان‌شناسی بالینی

۳. دانشجوی دکتری مشاوره دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی دانشگاه اصفهان

۴. کارشناس پژوهشگری علوم اجتماعی

۵. کارشناس ارشد مشاوره خانواده

• پست الکترونیک نویسنده ی مسئول: gir2681@gmail.com

• شماره تماس نویسنده مسئول: ۰۹۱۸۸۷۵۴۰۴۴

چکیده

این پژوهش با هدف بررسی اثربخشی گروه درمانی وجودی بر سلامت عمومی زنان مطلقه انجام شد. گروه نمونه متشکل از ۴۰ نفر به روش تصادفی ساده از میان جامعه‌ی زنان مطلقه شهر سقز انتخاب و دو گروه آزمایش و کنترل قرار گرفتند و آزمون سلامت عمومی به صورت پیش آزمون و پس آزمون برای هر دو گروه اجرا گردید. از مقیاس سلامت عمومی (GHQ) برای جمع آوری اطلاعات پژوهش استفاده شد. از آزمون تحلیل کواریانس برای تحلیل داده های حاصل از پژوهش استفاده شد. نتایج نشان داد که در مجموع گروه درمانی مبتنی بر درمان وجودی می تواند بر سلامت روان زنان مطلقه اثرگذار باشد. در ادامه نتایج نشان داد که در علائم جسمانی ($F=۸۲/۰۹$ ، $p<۰/۰۲$)، اضطراب ($F=۴۰۲/۸۵$ ، $p<۰/۰۱$)، و افسردگی ($F=۲۹۴/۲۳$ ، $p<۰/۰۲$) تفاوت معنی داری بین دو گروه یافت شد. اما در متغیر روابط اجتماعی ($F=۰/۰۲۰$ ، $p<۰/۹۰$) تفاوت معنی داری بین دو گروه آزمایش و کنترل یافت نشد. در یک جمع بندی کلی نتایج این پژوهش مؤید این مطلب بود که گروه درمانی وجودی می تواند به عنوان روش مؤثری برای سازگاری روانی بعد از طلاق در میان زنان مطلقه در نظر گرفته شود.

واژگان کلیدی: گروه درمانی وجودی، سلامت عمومی، و زنان مطلقه